

Иск, предявен на 7 март 2014 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-112/14)

(2014/C 184/14)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal, L. Armati)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

- да се установи, че като и приело и запазило в сила данъчна уредба относно разпределянето на печалби в полза на членове на чуждестранни дружества, която предвижда различно третиране на вътрешните и задграничните дейности, Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП или, субсидиарно, по член 49 ДФЕС и член 31 от Споразумението за ЕИП,
- да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Спорното национално законодателство

Член 13 от Закона за данъка върху облагаемите печалби от 1992 г. [Taxation of Chargeable Gains Act 1992] предвижда, че акционерите или съдружниците, които са местни за Обединеното кралство лица, подлежат на незабавно облагане за печалбите, реализирани от някои видове чуждестранни дружества, без значение дали действително са получили някакъв доход.

Основният довод

Местните за Обединеното кралство лица дължат данък за печалбите на някои чуждестранни дружества, в които имат дялови участия, какъвто не биха дължали, ако дружествата бяха местни. Това различно данъчно третиране може да възпре — в нарушение на член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП — данкоплатците в Обединеното кралство да инвестират в такива чуждестранни дружества.

Въпросната мярка може да предотврати някои възможности за избягване на данъци и за данъчни измами. Тя се прилага обаче не само в контекста на избягването на данъци или данъчните измами и поради това не е обоснована.

Преюдициално запитване от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия), постъпило на 12 март 2014 г. — Peggy Kieck/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-118/14)

(2014/C 184/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищец: Peggy Kieck

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е право на обезщетение по член 7 от Регламента ⁽¹⁾ и когато заминаването на резервирания полет закъснява с повече от три часа, пътникът се прехвърля към полет на друга авиокомпания и съответно закъснението при пристигане е съществено намалено, но всъщност и първоначалният, и заместващият полет достигат определения пункт на пристигане със закъснение от много повече от три часа?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: определящо ли в това отношение дали са изтекли, или не, петте часа, посочени в член 6, параграф 1, подточка iii) за целите на прилагането на член 8, параграф 1 от Регламента?
- 3) От значение ли е дали пътникът сам е прехвърлил резервацията си или това е станало с помощта на ответника?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 29 март 2014 г. от Christoph Klein срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 21 януари 2014 г. по дело T-309/10, Christoph Klein/Европейска комисия

(Дело C-120/14 P)

(2014/C 184/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Christoph Klein (представители: Н.-J. Ahlt и М. Ahlt, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

- да се отмени решението на Общия съд от 21 януари 2014 г. по дело T-309/10,
- да се установи, че като не е приела решение в процедурата съгласно защитните разпоредби, която е в ход от 1998 г. във връзка със спорните медицински изделия, Комисията не е изпълнила задълженията си по Директива 93/42 и правото на Съюза и с това пряко е увредила жалбоподателя,
- Комисията да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя обезщетение за вреди, чийто размер да бъде определен на следващ етап,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски,
- при условията на евентуалност, да се отмени решението на Общия съд от 21 януари 2014 г. по дело T-309/10 и делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане.

Основания и основни доводи

Поради неправилно прилагане на правилата за погасителната давност за вземанията за обезщетение при реализиране на извъндоговорната отговорност на Съюза Общият съд се произнесъл в нарушение на член 46 от Статута, доколкото не съобразил, че уважаването на молбата за правна помощ прекъсва давността, защото от тази гледна точка се приравнява на предявяването на иск.

Освен това Общият съд се произнесъл в нарушение на членове 8 и 18 от Директива 93/42 ⁽¹⁾, доколкото приел, че те взаимно се изключват. Всъщност двете разпоредби следвало да се прилагат заедно. Изводът на Общия съд по въпроса не бил и достатъчно мотивиран.

По-нататък Общият съд се произнесъл в нарушение на правото на Съюза, доколкото неправилно приел, че образуваната от германските власти процедура не съставлява процедура съгласно защитните клаузи.

Продължителността на производството пред Комисията — над десет години, довела до нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на добра администрация. Решението на Общия съд било неправилно, доколкото с него тези нарушения не били санкционирани.